

САДРЖАЈ

УВОД.....	1
1. КЛАСИЦИЗАМ.....	2
1.1 Развој класицизма.....	2
1.2 Карактеристике класицизма.....	3
1.3 Стиллови у класицизму.....	4
1.4 Поезија и проза у периоду класицизма.....	5
1.5 Класицистичке доктрине и прописи.....	7
2. СРПСКИ КЛАСИЦИЗАМ.....	8
ЗАКЉУЧАК.....	12
ЛИТЕРАТУРА.....	13

УВОД

Књижевни правац, класицизам, настао је у Француској средином 17. века. То је време снажног културног успона, развитка књижевности и естетске мисли, развоја природних наука. Заслугом кардинала Ришељеа основана је Академија 1634. године, стварају бројни писци у области поезије, прозе, драме и поетике, оснивају се књижевни кругови (салони) као дискусионе трибине на којима се претресају питања књижевности и естетике, значајан је развитак науке - математике, хемије и физике.

Име је добио од латинске речи *classicus* (класичан), која је означавала све што је било блиско античким писцима и античкој култури. Наиме, антички писци и њихова дела били су врховни узор за ствараоце тога времена. Овај правац је у Француској трајао четврт века али је за то време добио присталице у Италији, Немачкој, Енглеској и Русији. Имао је своје следбенике и у српској књижевности 18. века (Лукијан Мушицки је најизразитији представник класицистичке поезије). У европским књижевностима класицизам се одржао све до 18. века.

Овај правац се залагао за истинитост и подржавање природе у књижевном стварању на реалистичком методу, али је ту реалистичност сужавао на дворски и градски живот, а да су сељаци и градска сиротиња достојни само смешне улоге у комедијама. Главни теоретичар тог правца је песник Боало, који је у својој стихованој расправи Песничка уметност изложио основне принципе класицизма. Он и његове присталице правилност у књижевном стварању виде у класичним књижевностима - грчкој и римској, и траже да се писци угледају на класичне писце. Отуд и назив класицизам.

Раније се за овај правац употребљавао назив псеудокласицизам - лажни класицизам зато што су класицисти усвајали више спољашње, формалне елементе класичних писаца. Циљ уметности, мисле припадници класицизма, је да забави и зато писац треба да приказује само оне предмете и појаве који су лепо и пријатни, по укусу људи из дворских салона. Због тога су класицисти презирали народну књижевност, коју је Боало називао погрдним именима, "сокачка, вулгарна, вашарска".